

ЦОКО.

За наследникъ на Българскій прѣстолъ Докумъ оставилъ брата си Цока. Той ся показа страшенъ гонитель на заробены-ты Христіане, които Крумъ бѣше прѣселилъ отъ Тракію и Македонію въ Българію: съ лютъ смърть наказа, колкото Христіански поучители намѣри въ земїј-тѣ си и мнозина отъ Христіаны-ты изби. Нѣ и той слѣдъ малко врѣмѧ ослѣпѣ и быде убитъ отъ свои-ты си, които много бѣхъ го намразили за безпѣтны-ты му дѣла: защото, вмѣсто да ся занимае съ полезни работи за Царство-то, той гоняше и затриваше безъ никаквѣ причинѣ онъя, които трѣбаше да работятъ земїј-тѣ. По тыя причины тоя Българскій Господаръ царува твърдѣ малко врѣмѧ.

МОРТАГОНЪ.

Подиръ Цоковѣ-тѣ смърть, като нѣмаше за наследникъ други, то Българе-ти възкачихъ на праздныя прѣстолъ Крумовыя братъ *Моршагона*. Въ нѣгово-то царуванїе Българе-ти помирясаха съ Гърци-ты: Императоръ Левъ, за да ся поуспокои отъ камъ Българскѣ странѣ, прѣдложи договоръ на новыя царь, който го прія и заключи тридесятогодишнїй миръ. Приказва ся, че при заключваніе-то на той миръ, Гърцкій царь ся закляль въ имѧ на Българскы-ты богове, а Българскій — въ имѧ на Христіанскыя Богъ. Въ 820 г. нѣколко съзаклятни-